

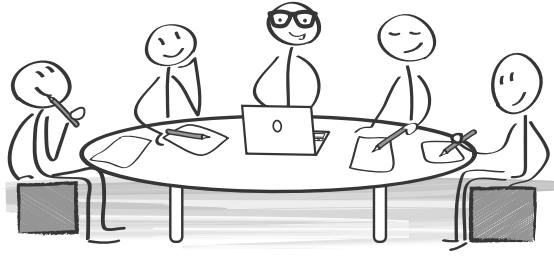
Van de redactie

Het is zaterdagmorgen 3 december, zeven uur in de ochtend. Buiten is het nog donker en als je bedenkt dat ik een ontzettende hekel heb om in het donker op te moeten staan, ga ik nu toch maar mijn bed uit. Er wacht mij een heel drukke week en dan kan ik mijn tijd maar beter goed besteden. Na het uitwerken van een gisteren gehouden interviewtje, ook nog maar even een sinterklaasgedicht tussendoor gemaakt. Ja, de goedheiligman begint nu aan zijn drukste weekeind, maar gelukkig heeft hij heel veel hulp. En nee, ik zal het niet over het pietengedoe hebben, daar is al weer genoeg over gezeurd; niet *g*oed word ik er van. Maar als u dit leest zit de Sint al lang weer veilig in Spanje en is het bijna Kerstmis. Dan zal de boom wel versierd zijn en de kerstkaarten inmiddels verstuurd. Alleen het menu voor de kerstdis moet dan nog worden verzonnen.

Inmiddels zijn we een uurtje verder; buiten is het nog stil en merk ik dat het langzaam lichter wordt. En aangezien mijn "werkkamer" aan de achterkant van mijn huis ligt, werp ik af en toe een blik naar buiten. Want wat is er mooier dan de zon op te zien komen boven de IJssel. Het heeft ook weer gevoren. De wereld ligt er prachtig wit berijpt en verstild bij. De weergoden delen zo af en toe al wat winterse speldenprikjes uit. Een belofte voor meer? Eindelijk weer eens een ouderwetste winter? Van mij mag het.

Voor u ligt een Schans met weer veel verhalen en informatie. Neem vooral nota van de uitnodigingen voor het kersfeest en de nieuwjaarsbijeenkomst, de berichtgeving vanuit Buurkanaal én Leuvenheims Belang is op zoek naar twee nieuwe bestuursleden. De zoektocht naar een opvolger voor de Schans heeft eindelijk resultaat opgeleverd. De dame in kwestie, haar naam houden we nog even voor ons, zal in de loop van deze jaargang van alle ins en outs op de hoogte worden gebracht en daarna zien we wel. We besluiten deze Schans met een kort kerstverhaal en ik wens iedereen heel fijne feestdagen!

Lies Harleman, redactie@leuvenheimsbelang.nl

Van de bestuurstafel

Sinds de vorige Schans is er wel het een en ander gebeurd.....

Maatregelen langs het spoor

Dankzij een oplettende bewoner werden we getipt dat het Gelders Genootschap op 7 juni een presentatie bij de gemeente heeft gehouden met als titel 'Welstandscriteria, Geluidsmaatregelen langs het spoor' en dat de gemeente deze adviesnota op 2 augustus had vastgesteld. Volgens de procedure zouden wij hiervan op de hoogte zijn, maar het tegendeel was waar. De gemeente heeft excuses aangeboden en we hebben alsnog de gelegenheid gekregen om onze mening te ventileren en de tekst m.b.t. Leuvenheim is inmiddels aangepast. Tevens hebben wij een brief verspreid, onder de bewoners in Leuvenheim die direct aan het spoor wonen, met de vraag om klachten over geluidsoverlast, verstoorde nachtrust, trillingen, zorgen om veiligheid en dergelijke bij diverse instanties te melden.

Wegwerkzaamheden

Op 8 november hebben we de vergadering van de centrale begeleidingsgroep verkeersveiligheid bijgewoond en ons ongenoegen geuit over de werkzaamheden, al dan niet uitgevoerd, aan de Hammelerweg, Spankerensweg en Metelercampweg. En dat hebben we op de bestuursvergadering op 29-11 met fractievoorzitters en contactpersoon van de gemeente nogmaals herhaald.

De bomen aan de Hoofdstraat

Naar aanleiding van een vraag vanuit de gemeente is er onder de bewoners van de Hoofdstraat een enquête gehouden met de vraag of de bomen gekapt dan wel gehandhaafd/vervangen dienen te worden. 14% van de bewoners wil dat de bomen gekapt worden, 67% van de bewoners wil de huidige situatie handhaven en eventuele schade door de gemeente laten herstellen en 19% van de bewoners wil dat de bomen, die te groot zijn, worden gekapt en vervangen worden door een kleinere soort. Deze resultaten worden doorgestuurd naar de gemeente.

Website

Om de kosten te drukken passen we onze website per 1 januari aan en kunt u die vinden via het Buurtkanaal. Dit lijkt omslachtig, maar zal in de praktijk reuze meevallen. Op de nieuwjaarsreceptie zal Chris Frencken aanwezig zijn om u eventueel te helpen met het aanmaken van een account. Mocht u niet in de gelegenheid zijn om ons daar te bezoeken dan kunt u altijd een afspraak met hem maken.

Bestuursleden gezocht

Ed Visser, onze penningmeester en Teun Hekman, bestuurslid, hebben aangegeven dat zij bij de volgende ledenvergadering zullen aftreden. Dus wij zijn op zoek naar enthousiaste mensen die ons bestuur willen komen versterken. Wie o wie? Graag contact opnemen via het secretariaat.

Nieuwe leden/inwoners

Martijn en Rowena Tijssen, Metelerkampweg 1
W.G. Bleumink, Zwaluwstraat 15 Brummen

En verder.....

Zoals iedereen heeft kunnen zien staan er inmiddels bordjes met **whatsapp-groep buurtpreventie** bij binnenkomst van ons dorp.

In de eerste week van december is er weer een koekactie gehouden. De opbrengst is voor de Oranjecommissie en de Jeugdcommissie.

Tot slot wil ik u graag attenderen op het kerstfeest op 22 december en de nieuwjaarsreceptie op 8 januari. De uitnodigingen vindt u elders in deze Schans. Rest mij nog om u, namens het bestuur, heel fijne feestdagen toe te wensen. Wees voorzichtig met het afsteken van vuurwerk en laten we rekening houden met onze medemensen en huisdieren.

Kerstviering op het schoolplein

Wij nodige iedereen hierbij van harte uit om op donderdag 22 december vanaf 18.30 uur op het schoolplein samen het Leuvenheimse kerstfeest te vieren. Alle ingrediënten voor een paar gezellige uurtjes zullen weer aanwezig zijn: een knappend vuurtje, warme chocolademelk mét slagroom, heerlijke glühwein, kerstbakjes maken, de arrenslee, oliebolletjes, de kerstman en niet te vergeten een optreden van "de Leuvenheimse nachtegaaltjes"

Speciale kerstwensen zijn van harte welkom! De kerstboom staat klaar, zodat u hem kunt vullen met onze wenskerstballen. Wij vinden het fijn u te zien en te spreken. Dus graag tot dan!

Nieuwjaarsreceptie in het Buurthuis

Op zondag 8 januari 2017 verwelkomen wij u graag op onze nieuwjaarsreceptie. Vanaf 15.00 uur bent u van harte welkom in het Buurthuis. Wij hopen dat velen met ons het glas willen heffen, zodat we elkaar onder het genot van een hapje en drankje, het beste toe kunnen wensen voor het nieuwe jaar. Speciaal verwelkomen we onze nieuwe inwoners. De nieuwjaarsreceptie is bij uitstek dé gelegenheid om kennis te maken met andere dorpsgenoten en het bestuur van het Leuvenheims Belang.

***Wij verheugen ons op uw komst
Het bestuur van Leuvenheims Belang***

Leuvenheims Belang nu ook op www.buurtkanaal.nl

door Chris Frencken

Het gaat steeds beter met Buurtkanaal. Steeds meer inwoners van de gemeente Brummen weten het digitale dorpsplein te vinden. Ook in Leuvenheim! Vanaf 1 januari gaat ook het Leuvenheims Belang de mogelijkheden van Buurtkanaal gebruiken om informatie te delen.

Al het nieuws van Leuvenheims Belang, waaronder het contactblad 'Van Schans tot Wildbaan' wordt met ingang van 2017 op Buurtkanaal gezet. De website www.leuvenheimsbelang.nl gaat volgend jaar uit de lucht. De e-mailadressen van het bestuur blijven onveranderd. De inhoud van de huidige website wordt zoveel mogelijk overgezet op Buurtkanaal. Leuvenheims Belang gaat Buurtkanaal vanaf nu zoveel mogelijk zelf gebruiken met eventueel hulp van de buurtverbinder(s). Tijdens de nieuwjaarsreceptie van 8 januari 2017, kunt u kennis maken met Buurtkanaal en zal Mark Donatz, voorzitter van Leuvenheims Belang, in zijn nieuwjaarsrede een en ander verder toelichten.

Betrokken bij je buurt

De bedoeling van Buurtkanaal is dat inwoners, ondernemers en organisaties in de wijken en dorpen in de gemeente Brummen steeds meer met elkaar samen gaan doen en elkaar beter weten te vinden. Via de site kun je elkaar leren kennen en vervolgens gebruik maken van ieders kennis, kwaliteiten en talenten. Op Buurtkanaal kun je buurtnieuws en bijeenkomsten delen of aan elkaar spullen uitlenen. Je kunt ook anderen uitnodigen om samen een leuk initiatief te starten om je buurt te verbeteren of mooier te maken.

Buurtkanaal zoekt nog buurtverbinders

Buurtkanaal draait op vrijwilligers en wordt ondersteund door de SWB en de gemeente Brummen. De vrijwilligers die Buurtkanaal onder de aandacht brengen en hulp bieden bij het gebruik van Buurtkanaal zijn zogenaamde buurtverbinders. Voor Leuvenheim zijn we nog op zoek naar één of twee nieuwe buurtverbinders. Wie hier meer over wil weten, kan een e-mail sturen naar info@buurtkanaal.nl

In memoriam

Toos Blom – Fontein

Op 27 oktober kwam er een einde aan het leven van Toos Blom.

Toos werd geboren op 19 november 1928 in het dorpje Rha, aan de andere kant van de IJssel. Ze was nummer 5 in een gezin van 10 kinderen. Na de lagere school ging ze naar de naaischool. Tijdens haar werkzame leven, eerst bij de familie Tempelman in Zutphen en later bij de familie Bonnerie in Arnhem, leerde ze Herman Blom kennen. Ze trouwden in 1960 en zo kwam Toos terecht op de boerderij in Leuvenheim, waar in de loop der jaren drie kinderen werden geboren: Harry, Carolien en Wilma.

Het was hard werken op de boerderij. Omdat Herman veel met de melkbusen op pad was, stond Toos er vaak alleen voor. Ze had echter heel goede burens en kon dan ook altijd rekenen op hulp van Jan Wagenvoort en Henk Jonkers als dat nodig was.

In 1993 verhuisden Herman en Toos naar het huis aan de Arnhemsestraat 143. Daar leefde Toos zich uit in haar bloementuin en verzorgde ze met veel plezier haar geitjes. En ze genoot van haar vier prachtige kleindochters. Omdat ze nu meer tijd had, kon ze eindelijk ook eens iets buitenshuis gaan doen en ging ze in het Buurthuis naar de gymnastiek voor ouderen.

Tot groot verdriet overleed Herman vrij plotseling in 2001. Ze stond weer alleen en dat viel haar zwaar. Langzaam ging haar geheugen achteruit. Toen dementie werd geconstateerd en het niet meer verantwoord was om zelfstandig te wonen, verhuisde Toos in 2008 naar "Buiten de Veste" en in 2013 ging ze naar Tolzicht, waar ze tot het eind van haar leven is gebleven. In het kerkje in Olburgen, waar Herman en Toos elkaar in 1960 het ja-woord gaven, vond nu de gezongen uitvaart plaats. Waarna Toos is begraven op de katholieke begraafplaats in Brummen.

Wij wensen kinderen en kleinkinderen sterkte met het heengaan van hun moeder en oma.

LH

Uit de school geklapt

nieuws vanuit De Rietgors, door Mathilde de Jong

2016 vliegt voorbij en Kerst staat alweer bijna voor de deur! Eerder deze maand hebben de leerlingen van De Rietgors natuurlijk nog een bezoek van Sinterklaas en zijn Pieten gehad. Zij kwamen dit jaar in een grote bestelbus met laadklep. De kinderen zongen en dansten enthousiast het welkomstlied en de Pieten maakten er weer een ontzettende rommel van.

Kinderen maken hun eigen producten

In het kader van ons Jeelo-project 'Maak je eigen product' hebben leerlingen van groep 5 en 6 een bezoek gebracht aan meubelmakerij De Bovenste Plank in Vorden. Groep 7 en 8 kregen een rondleiding in de vernieuwde Gazelle-fabriek in Dieren, oftewel het "Innovation & Production Center". Hier worden jaarlijks meer dan 275.000 fietsen gemaakt. Met beide groepen leerlingen werd vrijwel het hele productieproces van ontwerp tot productie doorlopen. Erg interessant om te zien hoe zulke mooie producten gemaakt worden en wat daar allemaal bij komt kijken! De leerlingen hadden een leerzame ochtend en gingen vervolgens vol inspiratie aan de slag met het ontwerpen van hun eigen product, dat start met het maken van een programma van eisen: wat is de functie, wie behoort tot de doelgroep en aan welke voorwaarden moet het product voldoen? De leerlingen van groep 5 en 6 mochten kiezen tussen het ontwerpen van een kleding- of meubelstuk. Groep 7 en 8 hebben een eigen frisdrank gemaakt, inclusief label en ingrediëntenlijst. De kinderen van groep 3 en 4 hebben een levensgroot huis gebouwd en zijn bij een metselaar, een loodgieter en een timmerman geweest, en hebben ook nog een bezoek gebracht aan de Gamma. De kinderen van groep 1 en 2 maakten zelf een knuffel naar eigen ontwerp. Ook werd er door de kinderen papier gemaakt, tarwe gemalen tot meel en daarmee brood gebak-

ken en ze hebben geweven. Tussendoor was er óók nog tijd om mooie nestkastjes te maken met opa Harrie. Deze kastjes worden in het voorjaar opgehangen in het Leuvenheimse bos. Ieder kastje is gebouwd door twee kin-

deren en heeft een eigen nummer gekregen. We zijn heel benieuwd in welke kastjes de vogels zullen gaan nestelen. Tijdens de afsluiting van het project hebben de leerlingen vol trots hun eindresultaat laten zien en proeven aan de nieuwsgierige ouders.

Oproep aan alle mensen in Leuvenheim

Wij zijn op zoek naar mensen die ons willen helpen. Mensen die aan de leerlingen van de onder- en middenbouw iets over hun beroep willen vertellen. Verder zouden wij voor de bovenbouw graag verhalen horen van 'ooggetuigen' uit de tweede wereld oorlog. Zijn er in Leuvenheim mensen die iets van hun herinneringen met onze leerlingen willen delen? Bent u of kent u iemand die ons hiermee zou willen helpen, neem dan alstublieft contact op met de school. U mag altijd binnen lopen of u kunt bellen naar de school: 0575-561691.

***Het team van De Rietgors
wenst iedereen een fijne kerst en een liefdevol 2017***

Het was weer een Grandioos Spelletjes Festijn

door Jasper Kroon, secretaris Oranjecommissie

Ook dit jaar vonden de Grandioze Spelletjes- en Schietavonden weer plaats in het Buurthuis, georganiseerd door de Oranjecommissie en de Jeugdcommissie. Dit jaar geen drie avonden, maar twee avonden en een zondagmiddag. Voornamelijk deze laatste werd druk bezocht door de kinderen uit Leuvenheim. Mooie prijzen konden gewonnen worden bij het pijpjes- en kaartschieten, het stokvangen, sjoelen, kegelen en bij de knikkerbak. Helaas bemerkt de commissie dat het aantal deelnemers ook dit jaar weer is teruggelopen. De commissie zal zich dan ook voor volgend jaar gaan beraden of en in welke vorm de spelletjesavonden en/of -middagen georganiseerd zullen worden. Heeft u tips laat het dan gerust weten aan de secretaris van de Oranjecommissie via jmkroon@hotmail.com.

We willen in ieder geval Henk Jonkers weer hartelijk bedanken voor het schenken van de drank en Dinie Jonkers voor het bakken van de overheerlijke bitterballen in die koude schuur.

Alvast een belangrijke notitie voor in uw nieuwe agenda: het Oranjefeest in 2017 zal plaatsvinden op 9 en 10 juni!

Leuvenheim 2e in Groot Brummens Dictee

Op 4 november werd het traditionele Groot Brummens Dictee gehouden. Inmiddels al voor de zeventiende keer. Na een jaartje te hebben overgeslagen, was Team Leuvenheim dit keer weer op volle sterkte aanwezig, en niet zonder van zich te laten horen. Het driekoppige team, bestaande uit Manon Beekhuijzen, Lies Harleman en Jeroen Booij, werd tweede onder de teams en met 21 fouten werd Manon ook nog eens tweede onder de individuele personen!

Het dictee zelf, geschreven door een Zutphense dichter die tevens als journalist van de Stentor werkt, was een sterk staaltje schrijfwerk. Een tamelijk ingewikkeld stukje schrijfwerk ook, met een bonte schakering aan botanische termen en namen van vlinders en vogels. Schrijver Sander Grootendorst had zich uitgeleefd op de flora en fauna die in en rond Brummen is te vinden. En daar zitten een paar heel bijzonder genaamde exemplaren tussen! De biologen uit ons dorp hadden hier zeker ook hun mannetje gestaan.

De negen aanwezige teams plus acht individuele deelnemers zetten de tanden erin, en team De Sterre uit Tonden deed dat uiteindelijk het best. Onder de individuen won Barbara Heldring, op de voet gevolgd door onze eigen Manon. Even zag het er naar uit dat Team Leuvenheim helemaal niet in de prijzen viel, maar Manon bleek niet alleen een uitstekend schrijver te zijn, maar ook een eersteklas rekenaar. De jury had zich verteld, zo bleek al snel, waardoor het team uit uw dorp de prijsuitreiking aan de neus voorbij zag gaan. Een vergissing, zo bleek al snel, en die werd gelukkig rechtgezet door de organisatie. Wij hebben daarom vast besloten om volgend jaar zó weinig fouten te maken, dat dat ons geen tweede keer zal overkomen...

Sinterklaas op De Rietgors

“Even een straatje om”

Onlangs, op een zaterdagavond rond de klok van 12 uur, wilden we Brutus onze teckel voor de laatste keer die dag uitlaten.

Jas aan, Brutus de riem om, voordeur open en Brutus spitst gelijk zijn oren; een teken van onraad, maar er was niets te zien.

Brutus bleef naast mij staan, op de stoep bij de voordeur. Uit het niets kwam een hond vanuit de buurt achter de struiken vandaan en stortte zich met zijn volle gewicht van zeker 50 kilo op Brutus.

Brutus, een stoere, moedige hond die beslist niet bang is, had met zijn gewicht van 13 kilo geen schijn van kans tegen zoveel geweld en agressie. De eigenaar van de hond was ook geschrokken, kwam tussenbeide en trok zijn hond met veel moeite van Brutus af.

Het enige dat hij uit kon brengen was dat het een heel lieve hond is en dat hij dit nog nooit gedaan had....

Daar zaten wij midden in de nacht met een hond, die trilde als een rietje en een flinke beet had, die behoorlijk bloedde. Maar gelukkig, hij leefde nog. Jullie snappen dat er van slapen niet veel meer kwam.

De andere dag toch maar even de dierenarts gebeld, die zei dat we met Brutus 's maandags langs moesten komen.

Naast de wond, die niet meer kon worden gehecht, werden er diverse kneuzingen geconstateerd. We gingen naar huis met antibiotica en pijnstillers en zijn dagenlang bezig geweest met het verzorgen van de wond. Ons lieve hondje liet het allemaal toe, maar hij had pijn en kroop onder bed of stoel.

Dit was trouwens niet de eerste keer dat onze hond werd aangevallen door deze hond. Het was de derde keer en dat was voor ons dan ook echt de druppel. Het had niet veel gescheeld of onze Brutus was er niet meer geweest. Ook medebuurtbewoners zijn angstig voor deze loslopende honden die het op kleinere mannetjeshonden gemunt hebben.

De eigenaar van de bewuste hond heeft aangegeven de kosten van de dierenarts te zullen vergoeden en excuus aangeboden. Dinsdags na het voorval kwam hij vragen hoe het met de patiënt ging en bracht een lekkernij voor Brutus mee en nogmaals duizend keer excuus.

Yvonne, mijn vrouw, zei hem te hopen dat hij er iets van had geleerd en heeft hem op het hart gedrukt dat honden aangelijnd moeten worden bij het uitlaten. Je vraagt om problemen als je de hond laat loslopen in een straatje waar iedereen met zijn hond loopt en denkt dat dit een veilige omgeving is. Laten we de Oudeweg vooral veilig houden!

Mede namens Yvonne en Brutus, Joop Hamer

Romano Beekman gooit met ballen.....

Vanaf een jaar of zes willen bijna alle jongetjes op voetbal en dromen ze van Kuyt, Messi, Robben, Sneijder, of hoe ze tegenwoordig ook maar heten mogen, en hopen dan ooit net zo beroemd te worden. In Leuvenheim woont een jongen die droomt van Jason Belmonte. Ik denk dat er bij de meesten nu net zoveel vragen rijzen als bij mij. De naam zei me helemaal niets, maar als je de naam even googelt, dan word je meteen een heel stuk wijzer.

Jason Belmonte is een Australische bowlingspeler en op dit moment de nummer 1 van de wereld. En van die man droomt Romano Beekman. Ooit hoopt hij hem de hand te mogen schudden en net zo'n beroemde speler te worden als hij. Romano Beekman, 11 jaar oud, zit in groep 6 van De Rietgors en woont aan de Hoofdstraat.

We hebben het bijna allemaal wel eens gedaan op een verjaarspartijtje of een familiefeestje; gezellig met zijn allen naar de bowlingbaan en als het kan nog een lekker hapje toe.

Zo begon het ook bij de familie Beekman. Vader Arie vond dat hij na zijn werk wel wat meer aan ontspanning mocht doen en ging vaker naar de bowlingbaan. Ook Romano en Delano gingen mee. Ze gingen het steeds leuker vinden en inmiddels zijn beide jongens aangesloten bij de Bowlingvereniging in Zutphen. Bij Romano kwam een bijzondere talent voor deze sport steeds meer tot uiting; hij is dan ook een stuk fanatieker en kan zich beter concentreren dan zijn oudere broer. Daar heeft Delano echter geen enkele moeite mee. Hij is maar wat trots op zijn kleine broertje.

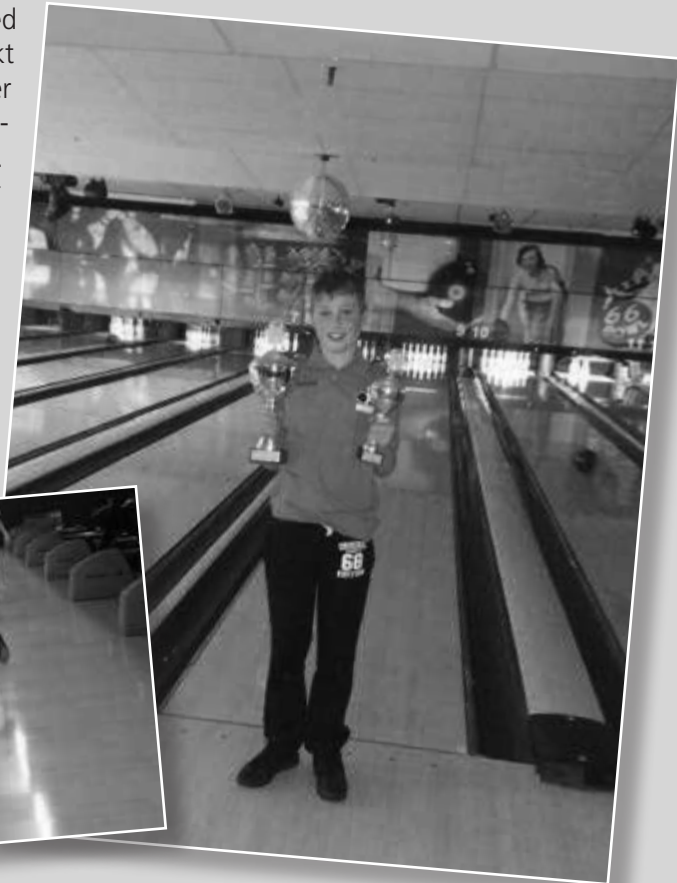
Romano beoefent de sport nu bijna 3 jaar. Op woensdagavond volgt hij lessen, waaronder ook de nodige theorie, en op vrijdagavond wordt er getraind. Eenmaal per maand traint Romano bij de regionale jeugdselectie Regio Oost, één van de vijf regio's van Nederland. Romano heeft dit jaar meegedaan aan de Nederlandse Kampioenschappen. Tijdens de voorselectie werd hij 6e,

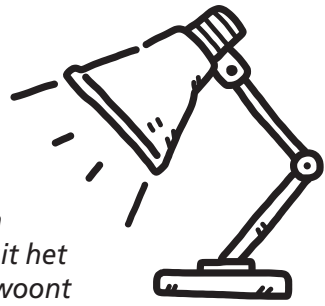
in de kwartfinale 4e en in de halve finale 3e. Uiteindelijk werd hij 3e bij de Nederlandse Kampioenschappen in de categorie pupillen. Ook speelde hij voor de Nederlandse Kampioenschappen het dubbelspel met een andere jongen en daarbij zijn ze 1e geworden, dus Nederlands Kampioen in de categorie pupillen. Een hele prestatie, want er deden 110 jongens en 60 meisjes mee. Verder doet Romano regelmatig mee met toernooien, vaak samen met zijn broer en/of zijn vader. Daarin speelt hij ook tegen volwassenen.

Zijn spullen heeft Romano goed voor elkaar: kleding, schoenen, een veegdoekje, 10 bowlingballen en een stevige tas om alles te vervoeren. Dat laatste is ook wel nodig want een bowlingbal waarmee Romano gooit weegt 6 kilo. Hij heeft ze in drie soorten: strike- spare- en hoekballen. In de hoekballen zit het gewicht niet in het midden van de bal zodat je met effect kunt gooien. Heb je bijvoorbeeld nog maar twee "pins" op de baan staan - in bowlingtermen heet dat een "split" - , wat ons recreanten tijdens een familiefeestje nooit lukt om die in één gooi van de baan te krijgen, lukt dat wel met een hoekbal. Nou ja, je moet natuurlijk ook wel héél goed kunnen gooien. En dát lukt Romano. De ambitie om ver te komen in de bowlingsport is heel erg aanwezig. Het liefst wil Romano naar Amerika en wie weet, ooit beroepsspeler worden. Wij wensen deze jonge Leuvenheimer heel veel succes en plezier op weg naar de toekomst.

LH

Uitgelicht

In de rubriek "Uitgelicht" vestigt Paul Opdam onze aandacht op bijzondere verschijnselen uit het rijke landschap in en rond Leuvenheim. Paul woont aan de Hoofdstraat en is van beroep landschapsecoloog. Tot aan zijn pensionering werkte hij als hoogleraar in Wageningen. Hij maakt deel uit van het Landschapsnetwerk Brummen. Meer weten over het Brummens landschap? Kijk op www.landschapsnetwerkbrummen.nl

Eekhoorns

Heeft u ze ook gezien? Sinds een maand of zo zijn er ineens weer eekhoorns. Ik woon hier nu 6 jaar en ik heb er de afgelopen weken in Leuvenheim meer gezien dan in die 6 jaar bij elkaar. Hoe kan dat zo ineens? Eekhoorns komen niet als trekvogels zomaar uit de lucht vallen. Waarom waren er jarenlang zo weinig en waarom zie je ze ineens zo veel vaker?

Voor een antwoord moeten we ons even verdiepen in het wel en wee van eekhoornpopulaties. Om precies te zijn, van die van de rode eekhoorn, want dat is zijn officiële naam. Eekhoorns leven in bossen, waar ze nesten bouwen in bomen. Vrouwtjes onderhouden kleine territoria, ze komen niet op elkaars terrein. De territoria van mannetjes zijn groter en overlappen elkaar. Je kunt dus op rijke voedselplekken meerdere eekhoorns bij elkaar zien. Ze eten veel noten en boomzaden. In de herfst zijn ze druk met het verzamelen van eikels, beukennoten en walnoten. De dieren begraven die als een voorraad voor de winter, want dan is er weinig te eten. Jaren met veel noten zijn gunstig voor de stand. Vorige herfst waren er veel beukennoten en ook veel eikels, dus de voorraadkast kon goed worden gevuld. Maar in winters met veel sneeuw en ijs is verstopt voedsel soms moeilijk bereikbaar. Dat is jammer, want juist bij vorst is de energiebehoefte van eekhoorns hoog: ze moeten zich immers warm zien te houden (eekhoorns doen niet aan winterslaap). Dus een combinatie van veel noten en een zachte winter is goed voor rode eekhoorns.

De eerste winters die ik hier in Leuvenheim heb meegemaakt waren vrij koud. Die koude winters zag je terug in weinig eekhoorns. Een of tweemaal per jaar kwam er wel eens eentje langs in de tuin. Uit jaarlijkse tellingen van de Zoogdiervereniging blijkt dat de stand in heel Nederland in 2013 ongeveer 30 procent lager lag dan het gemiddelde. Juist in de herfst van 2012 waren

er bijna geen zaden van beuk en eik. Daarna volgde een lange winter met veel sneeuw. Zo iets kan een dubbel effect hebben. Om te beginnen gaan er dieren dood en bovendien hebben zij die het overleven weinig reserves zodat er ook minder jongen worden geboren. Natuurlijk zijn er altijd bofkonten, bijvoorbeeld die hun domicilie hebben afgebakend bij een voederplek in een tuin. Zo'n enkele gelukkige is goed voor de overleving van de populatie, maar voor herstel is meer nodig. Zoals een combinatie van een zachte winter met een rijk gedekte tafel in 2015/16. Nu verschijnen de jonge eekhoorns die dit jaar zijn geboren ineens in onze tuinen. Onze hond vindt het superspannend en raakt bijna overspannen als er zo'n eekhoorn onder het raam langs hup-pelt.

Hoe het met de eekhoorn verder zal gaan valt niet te voorspellen. Deze herfst is de oogst eikels en beukennoten uitzonderlijk groot, het knerst en knispert onder je voeten als je door een beukenlaan loopt. Dat ziet er dus goed uit. Maar als er volgend jaar weer een slechte oogst van boomzaden is, gevolgd door een strenge winter, kan de populatie weer in een dip raken. Als daarentegen de dichtheid aan eekhoorns verder toeneemt, kan het een besmettelijke ziekte zijn die tot flinke sterfte leidt. Zo schommelt de stand van de eekhoorn dus onder invloed van de grillen van het weer, de hoeveelheid voedsel in de herfst en de gevolgen van besmettelijke ziektes. Soms hebben ze pech, soms gaat het ze voor de wind. Is dat nou een illustratie van het evenwicht in de natuur? Of moet je juist concluderen dat dat evenwicht dus helemaal niet bestaat? Het is allebei waar. Wat zeker niet bestaat is een evenwicht in de betekenis van "alles blijft constant". Natuur is immers juist onveranderlijk veranderlijk. Maar er zijn wel degelijk natuurlijke processen die populaties in de natuur binnen vage grenzen houden. Maar dat zie je pas als je er over lange tijd naar kijkt.

foto Yves Adams, Vildaphoto

Leven in Cambodja, deel 2

Onze dorpsgenoot, Kees Schippers, heeft zich een aantal jaren na zijn pensionering, hij was docent onderwijskunde aan de PABO in Arnhem, aangemeld als vrijwilliger bij VSO.

Vier keer is hij uitgezonden geweest naar verschillende plaatsen in Ethiopië. Op 12 juni van dit jaar vertrok hij, via Dubai en Ho Chi Minh, naar Phnom Penh. In de vorige Schans het eerste deel van zijn belevenissen. Hier volgt deel 2.

Indrukken

Alles is drijfnaat. De hele nacht heeft het gestortregend en nu is het bloedheet. "Gelukkig is het nu droog", denk ik, gezeten op mijn damesfiets waarmee ik snel een helling afdaal. Voor 7 uur zie je de kinderen naar school gaan in hun schooluniform. Ook de kinderen op onze public school, de school voor de armen. Deze school staat op het terrein van de Pabo waar ik werk.

Ik ben op tijd: om 7 uur precies wordt op alle scholen de nationale vlag geheven en het volkslied gezongen, ook op deze Pabo. Twee studenten hijsen de vlag, terwijl een groepje dit met een soort mondharmonica begeleidt. Het grootste deel van de groep studenten blijft daarna staan en openen de dag met een Boeddhistisch gebed. Even later beginnen de lessen, die ik zoveel mogelijk bijwoon.

Ook hier is er tussen de lessen door 10 minuten pauze en een lange middagpauze van 11 uur tot 13 uur. Vanwege de hitte en vochtigheid overdag zijn die pauzes hard nodig.

Veel studenten, die ver buiten de provinciestad wonen, hebben onderdak op het terrein van de Pabo. Een paar keer per jaar gaan ze naar hun familie, meestal boerenfamilies die de rijstvelden bewerken in het uitgestrekte natte gebied. Hun schamele houten huizen staan op palen. Beneden hangen een aantal hangmatten waarin men rust tijdens de middagpauze. Ook wordt er wat rijst met groente gegeten.

De consumptiemaatschappij is hier ver te zoeken. Zo woont 80% van de bevolking in Cambodja namelijk op het platteland. Niet te vergelijken met de luxe die ik in de hoofdstad Phnom Penh zag..... Studenten koken zelf en houden de zaak op orde en schoon. Gelukkig is er altijd veel water en is er elektriciteit. Overigens koken ze op brandstoftankjes (een soort spuitbus). Het gaat er altijd heel ontspannen en opgewekt aan toe.

Na de lessen wordt het schooluniform omgewisseld en ziet alles er meteen kleurrijker uit. Er wordt naar muziek geluisterd: "Idols for Cambodja" maar ook klinkt er de traditionele Khmer muziek. Er zijn ook twee stalletjes waar je allerlei snacks, drinken, koekjes, snoep en water kunt kopen. De

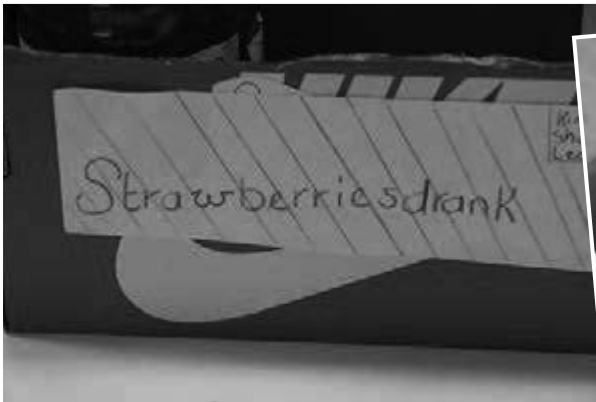
snacks gaan in een pan met frituurvet. Ik houd elke keer mijn hart vast wanneer een paar kinderen samen te dicht bij de pan met kokende olie komen. Ik probeer elke keer met mijn tolk er wat aan te doen. Nee dus. Studenten werken op donderdagmiddag in de schooltuin met veel bloeiende planten struiken en bomen die geweldig lekker geuren. Twee enorme flamboyantbomen geven schaduw wanneer het erg heet is. In mijn achtertuin in Leuvenheim bloeit er ook een. Zoon Thijs nam hem ooit mee uit Frankrijk. In ons zeeklimaat heeft die boom het moeilijk en blijft klein. Hier zijn het reuzen!

Iedereen draagt hier een steentje bij aan de omgeving van een school. Wat dat betreft geeft De Rietgors het goede voorbeeld. Samen doen betekent ook hier: samen verantwoordelijk zijn en er nog veel plezier aan beleven ook. Maar in Cambodja hebben ook hier de studenten en sommige kinderen hun mobieltjes, die ze gebruiken om op facebook te kijken of dingen op te zoeken of te gamen. Ook zij zijn benieuwd hoe internet werkt en wat je kunt opzoeken of downloaden, maar ook de mogelijkheid om met je familieleden te bellen die aan het werk zijn op de rijstvelden, de rubberplantages of cashewnotenbedrijven.

Volleybal is 's avonds favoriet bij de studenten. Ondanks de hitte wordt er lang gespeeld, ook in de weekends. Het basketbalveld heeft de juiste maten en er wordt veel gespeeld, ook door mijn directeur. Het is grote pret voor de jongens van de lagere school op ons terrein wanneer het stortregent: juist dan gaan we volleyballen. Grote pret en drijfnaat wordt er fanatiek gespeeld, helaas alleen door jongens. De lol is er niet minder om. Geen last van bezorgde ouders of natte modderkleden, maar gewoon feest! En omdat deze lagere public school elke dag maar les heeft tot elf uur, kan er 's middags veel. Ik weet dat er ook veel kinderen zijn, vooral meisjes, die 's middags gewoon thuis moeten oppassen of werken.

Kinderen maken hun eigen product

Met Hugo aan de wandel door Nicole Regelink

Nicole Regelink woont aan de Hoofdstraat en is bestuurslid van Leuvenheims Belang. Samen met hond Hugo maakt zij haar dagelijkse wandeling. Met oog voor haar omgeving en haar speciale gevoel voor humor, vertrouwt ze gedachten en belevenissen toe aan het papier.

Buiten is het bitterkoud, -6 volgens de thermometer. De mist van vannacht is vastgevroren aan de takken en struiken, prachtig gezicht. De enkele wandelaar die ik tegenkom, al dan niet met hond, is diep weggedoken in shawl en muts. Maar ikke niet!

Ik heb nergens last van, ik heb het lekker warm. Sterker nog, de vlammen slaan me uit en ik voel zelfs een klein zweetdruppeltje langzaam langs mijn ruggengraat naar beneden glijden! Een opvlieger wordt dat in de volksmond genoemd. Stom woord. Wat is nou een opvlieger? 'Vlieg op' ken ik wel, maar heeft er volgens mij niks mee te maken. Persoonlijk heb ik het liever over 'aan-leeftijd-gerelateerde-warmte- aanvallen'. Da's een hele mond vol maar omschrijft het probleem iets beter. Of probleem, probleem... Dat wordt er van gemaakt. Het lijkt trouwens wel of iedereen het er tegenwoordig over heeft. Vorige week nog een interview gezien met twee bekende actrices die er zelfs een boek over geschreven hebben. Over hoe je alle ellende die bij de overgang komt kijken het beste kan doorstaan en zo. Sorry hoor, natuurlijk heeft de ene vrouw er meer last van dan de ander, maar om nou alles daaraan toe te schrijven... Dat ik de laatste tijd wel eens wat geïrriteerd ben als er niet naar mij geluisterd wordt bijvoorbeeld heeft daar he-le-maal niks mee te maken! Denk ik... En natuurlijk hoeft je er niet geheimzinnig over te doen en is het iets heel gewoons en menselijks. Maar dat is poepen ook en daar hebben ze het toch ook niet over bij Pauw en RTL Late Night? Afijn, hormonen zijn wel rare beestjes. Huug heeft er ook last van. Hoewel, ik meer van de zijne dan hijzelf! Hugo is weer eens verliefd. En zoals ik al eerder verteld heb is er dan geen land mee te bezeilen. Was het afgelopen zomer nog die mooie witte herder van Henri (volgens mij echt een maatje te groot voor hem), nu is het onderwerp van zijn onvoorwaardelijke liefde dat schattige kleine tecteltje van de familie Schippers. 'Blij ei' heet ze geloof ik. Als ik zijn riem pak staat hij al bij het hek te piepen om vervolgens zo snel mogelijk richting de

Metelerkampweg te lopen. Daar aangekomen gaat zijn neus aan de grond en lopen wij feilloos hetzelfde rondje als de jongedame in kwestie. Daarbij heeft het Hugobeest geen oog voor andere zaken. Een fazant die op twee meter afstand doodsbang in het gras zat, werd door mijn jachthond van niks straal genegeerd. Nou ja, genoeg over de liefde en de overgang. Er zit nog een andere overgang aan te komen, die naar 2017. Oud en nieuw komt met rasse schreden dichterbij. Joepie dan mag ik weer olieballen bakken, altijd leuk! En dan met mijn lief om twaalf uur het nieuwe jaar begroeten. Ben benieuwd, de seizoenen zullen gewoon weer komen en gaan, maar wat het jaar ons verder zal brengen? We wachten het af. Ik wens u fijne feestdagen, doe voorzichtig en tot volgend jaar!

De volgende Schans verschijnt begin februari 2017.
Inleveren kopij vóór half januari.
Redactieadres: Arnhemsestraat 149, telefoon 0575-562522
E-mail: redactie@leuvenheimsbelang.nl
Website: www.leuvenheimsbelang.nl

Agenda

22 december
8 januari

Leuvenheims kerstfeest op het schoolplein
Nieuwjaarsbijeenkomst in het Buurthuis

- smederij en rijwielhandel
- erkend gas- en waterfitter
- centr. verwarming, sanitair
- gereedschappen
- tuinartikelen

TEN BROEK

uw vakman sinds 1869

Voorsterweg 20
6971 GP Brummen
Telefoon 0575-561458

Ambachtstraat 46 Brummen
tel.: 0575 - 56 13 19

adv. drukkerij willems

Zutphensestraat 136
6971 ES Brummen
Tel. 0575-561225
Fax 0575-562595

- APK keuringsstation
- Verkoop nieuwe en gebruikte auto's
- Inruil en financiering mogelijk
- Reparatie en onderhoud alle merken
- LPG inbouw
- Auto wasplaats

Geboorte

Geboren:
op 29 november 2016

Elisa Roos

dochter van papa Eelko
en mama Miranda
zusje van Davy Vince
en Jesse James

“We zijn blij dat je er
bent lief zusje”

Leuvenheim.
De Eendrachtweg 3

Dobbel zijn wij met de geboorte van
onze dochter

Fleur Lina

9 oktober 2016
09.30 uur - 3460 gram - 52 cm

Trotse ouders: Jeroen en Linda van Voorst
De Eendrachtweg 45
6974 AP Leuvenheim
06-13689588 ☎ - 06-21856289 📠

Wil Je Fleur zien?
Bel dan even, anders slaapt zij misschien.

Aangeschoten

Hoi! Wij hebben de pen gekregen van Wandy en Marion Gronouwe, onze buren. Bedankt Wandy, ik ben al niet zo'n schrijver, maar we zullen ons eerst even voorstellen. Wij zijn Gerrit en Janneke Reinders.

Ik ben een echte Leuvenheimer, 57 jaar en geboren aan de Spankerensweg 57, op Boerderij De Assenbeek, waar mijn ouders een boerderij hadden. Ik ben daar opgegroeid met mijn vier zussen, Rita, Wilma, Annet en Martine. Dus ik moest me goed verdedigen tussen al die meiden. Ik ben in Spankeren naar de lagere school geweest, omdat er toen nog geen kleuterschool in Leuvenheim was. Na de lagere school heb ik de LTS in Zutphen, afdeling bouw, doorlopen. Maar ik had toch meer interesse in de landbouw, dus ben ik naar de landbouwschool in Doetinchem gegaan. Daarna ben ik thuis in het bedrijf gekomen en ging hier en daar wat bijwerken.

Rond 1990 moest ik het bedrijf overnemen, maar kon het financieel niet rond krijgen en werd het bedrijf gedeeltelijk verkocht. Ik heb toen de boerderij gekocht met wat grond en samen met een andere boer zijn we begonnen met 50 melkkoaien en wat jongvee.

Na 23 jaar werd dit bedrijf te klein en zijn we gestopt. Ik heb de boerderij toen verkocht en een huis aan de Arnhemsestraat 63 gekocht. Op de boerderij zit nu Handelsonderneming Bernard Emperpol. Ik werk nu al weer zo'n 3½ jaar op het melkveebedrijf van de familie Dooper en dat bevalt mij erg goed.

Janneke is geboren en opgegroeid in Heerde op de Veluwe. Ze heeft gewerkt in hotels en in de zorg. Haar hobby's zijn haken, kaartjes

maken en de computer. We zijn nu 13 jaar getrouwd en hebben 4 kinderen uit eerdere relaties en 8 kleinkinderen.

Als ik niet hoeft te werken ben ik in de tuin bezig of in de schuur aan het klussen; ik kan toch niet stilzitten. Het is hier rustig wonen en hebben sinds kort weer nieuwe burens naast ons wonen: Linda en Jan Herman. Dit was het dan zo'n beetje; een lamme arm van al het schrijven en de pen is bijna leeg.

Groetjes, ook namens Janneke, Gerrit Reinders

Een kort kerstverhaal

door Godfried Bomans

Er was eens een man die het kerstfeest grondig wilde vieren. Hij haalde een laddertje uit de schuur en spande langs het plafond de rode papieren slingers die daarvoor garant zijn. Aan de lamp hing hij een van die rode bellen, die opgevouwen weinig lijken, maar naderhand nog aardig meevallen. Toen dekte hij de tafel. Hij had hiervoor urenlang over drie winkels verdeeld in de rij gestaan, maar het zag er dan ook goed uit. Naast elk bord stak hij ten slotte een kaarsje aan, waarvan je er tien in een doos koopt, en klapte in zijn handen. Dit was het teken om binnen te komen. Zijn vrouw en kinderen, die al die tijd in de keuken elkaar met een verlegen glimlach hadden aangekeken, kwamen bedremmeld binnen.

“Nee maar,” zeiden ze, “dat had je niet moeten doen.”

Maar omdat hij het toch gedaan had gingen ze blij zitten en keken elkaar warm aan.

“En nu gaan we niet alleen smullen,” zei de man, “we moeten ook beseffen wat er nu eigenlijk gebeurd is.”

En hij las voor hoe Maria en Jozef alle herbergen afliepen, maar nergens was er plaats. Maar het kind werd ten slotte toch geboren, zij het in een stal. En toen begonnen ze te eten, want nu mocht het, al was er dan veel ellende in de wereld.

“Kijk,” zei de man “dat is nu Kerst vieren en zo hoort het eigenlijk.” En daarin had hij gelijk. En zij verwonderden zich over de hardvochtigheid van al die

herbergiers, maar het was ook tweeduizend jaar geleden moet je denken, zo iets kwam nu niet meer voor. En op dat ogenblik werd er gebeld. De man legde de banketstaaf die hij juist aan de mond bracht, verstoord weer op zijn bord.

“Dat is nu vervelend,” zei hij, “er is ook altijd wat.” Hij knoopte zijn servet los, sloeg de kruimels van zijn knie en slofte naar de voordeur.

Er stond een man op de stoep met een baard en heldere, lichte ogen. Hij vroeg of hij hier ook schuilen mocht, want het sneeuwde zo. Het was namelijk een witte Kerst, dat heb ik nog vergeten te zeggen, hoe kan ik zo dom zijn. De beide mannen keken elkaar een ogenblik zwijgend aan en toen werd de een door een grote drift bevangen. “Uitgerekend op Kerstmis,” zei hij, “zijn er geen andere avonden.” En hij sloeg de deur hard achter zich dicht. Maar terug in de kamer kwam er een vreemd gevoel over hem en de tulband smaakte hem niet. “Ik ga nog eens even kijken,” zei hij, “er is iets gebeurd, maar ik weet niet wat.” Hij liep terug naar de stoep en keek in de warrelende sneeuw. Daar zag hij de man nog juist om de hoek verdwijnen, met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was.

Hij holde naar de hoek en tuurde de straat af, maar er was niemand meer te zien. Die twee leken wel in de sneeuw te zijn opgelost. Want het was, zoals gezegd, een witte Kerst. Toen hij weer in de kamer kwam zag hij bleek en er stonden tranen in zijn ogen. “Zeg maar even niets,” zei hij, “die wind is wat schraal, het gaat wel weer over.” En dat was ook zo, men moet zich over die dingen kunnen heen zetten. Het werd nog een heel prettig kerstfeest, het was in jaren niet zo echt geweest. Het bleef sneeuwen, de hele nacht door en zelfs het kind werd opnieuw in een schuur geboren.

Afscheid van Leuvenheim

Bij deze wil ik iedereen bedanken voor de mooie tijd, die wij in Leuvenheim hebben doorgebracht. Zoals iedereen wel heeft vernomen, hebben Gerrit en ik met pijn in ons hart afscheid moeten nemen van ons wonen en werken op Klein Sion.

Naast veel vreugde waren er ook de nodige spanningen, waardoor we besloten hebben Klein Sion te verlaten. Dat laatste zullen we echter maar gauw vergeten.

We blijven met een goed gevoel terugkijken op onze tijd in Leuvenheim. Een tijd waarin we van start gingen met ontmoetingsplek Onze DROOM, waar we veel bijzondere mensen hebben mogen verwelkomen. Mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, die we een zinvolle dagbesteding konden bieden. Ik denk met plezier terug aan Samuel, die wij mochten begeleiden tijdens zijn stage. En aan de groep 17-jarige meisjes uit Eritrea, die we tijdelijk een warm huis konden geven en waar we nog steeds leuk contact mee hebben. Ze noemen me hun eerste Nederlandse mama. Een titel waar ik trots op ben.

En dan de pastasalades, die we maakten voor de feestelijkheden tijdens de Giro d'Italia en de pannenkoeken die we bakten voor de pannenkoekendag, georganiseerd door De Rietgors en waar de schooljeugd pannenkoeken serveerden voor de senioren in Leuvenheim. Die bijzondere plek op Klein Sion, een plek waar we ons thuis hebben gevoeld.

Nog steeds hebben we veel ingepakte dozen staan en moeten we ons huis in Brummen weer tot een thuis weten te maken. We missen Leuvenheim, de mensen, de mooie plek daar midden in de natuur. Gelukkig zijn we blij dat we op 3 november een doorstart hebben kunnen maken met ontmoetingsplek Onze DROOM.

Ik wens iedereen in Leuvenheim het allerbeste, en we komen elkaar vast nog wel eens ergens tegen.

*Met een vriendelijke groet, ook namens Gerrit,
Sonja Leemkuil*

*eten,
drinken
& cultuur*

Uitspanning de Vrolijke Frans is een authentiek café-restaurant in het buitengebied van Brummen. Wij staan voor u klaar met:

- uitstekende keuken met veel streekgerechten
- accommodatie voor feesten en partijen
- livemuziek en evenementen
- bedrijfsuitjes en -bijeenkomsten
- gezellige terrassen
- vrolijke gastvrijheid

bel 0575-56 12 19 of mail info@devrolijkefrans.nl
meer informatie op www.devrolijkefrans.nl

Grand Pasteur

Chocolatier
Anne Grootherder

Arnhemsestraat 21
6971 AN BRUMMEN
06 - 53 999 570

info@grandpasteur.nl
www.grandpasteur.nl

Uw warme bakker aan huis

Huis-bakker Helga:

- * bezorgt ambachtelijke producten van de warme bakker bij U thuis;
 - * heeft een volledig assortiment van brood en banket om uit te bestellen;
 - * rekent geen bezorgkosten.
- Zie ook: www.huis-bakker.nl

Helga Woertman
E-Meel Helga@huis-bakker.nl
Thorbeckestraat 60
6971DD BRUMMEN
Tel. 0575- 563 971
Mob.(06) 10 25 09 86

De reparateur voor schadeherstel
en spuitwerk voor alle automerken!

Telefoon 0575 566006 Rhienderstein 20, 6971 LX, Brummen
www.autoschadevospartners.nl - info@autoschadevospartners.nl